

Úvodní stránka>Soudní řízení>Videokonference>Příručka

Příručka

Tento průvodce popisuje využívání zařízení pro videokonference v přeshraničních soudních řízeních v Evropské unii. Zabývá se organizačními, technickými a právními aspekty využití technologie pro videokonference. Dále provádí analýzu používání zařízení v soudních síních a prostorách pro svědky a použití přenosného zařízení. Tento průvodce se použije v případech, kdy je videokonference využívána pro jakoukoli část soudního řízení, zejména pro dokazování ze vzdálených míst v jiných členských státech EU.

Průvodce pro videokonference v přeshraničních řízeních (PDF)

OBSAH

1. PŘESHraniční VIDEOKONFERENCE V EU

- 1.1. Rozsah a souvislosti
- 1.2. Přehled právního rámce v právu Evropské unie

2. PRAKTICKÁ DOPORUČENÍ V SOUVISLOSTI S VIDEOKONFERENCÍ

- 2.1. Přípravná opatření
- 2.2. Žádost
- 2.3. Nezbytné přípravy
- 2.4. Tlumočení
- 2.5. Výslech
- 2.6. Zápis z výslechu

3. TECHNICKÉ ASPEKTY

- 3.1. Základní informace ohledně technických požadavků
- 3.2. Obecné uspořádání a zásady kvality
 - 3.2.1. Zařízení pro videokonference - Obraz
 - 3.2.2. Zařízení pro videokonference - Zvuk
- 3.3. Ovládání zařízení pro videokonference
 - 3.3.1. Záznamy a používání dokumentů
 - 3.3.2. Vícebodová spojení a přemostění

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I - DALŠÍ VYSVĚTLENÍ PRÁVNÍHO RÁMCE PRO POUŽITÍ VIDEOKONFERENCE V PŘESHraničních PŘÍPÁDECH

- 4.1. PRÁVNÍ RÁMEC V TRESTNÍCH VĚCECH
- 4.2. PRÁVNÍ RÁMEC V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCECH
5. PŘÍLOHA II - TECHNICKÉ NORMY
6. KLÍČOVÉ KROKY PRO VYUŽÍVÁNÍ VIDEOKONFERENCÍ V PŘESHraničním ŘÍZENÍ

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

PŘESHraniční VIDEOKONFERENCE V EU

1.1 Rozsah a souvislosti

1. Tento průvodce popisuje využívání zařízení pro videokonference v přeshraničních soudních řízeních v Evropské unii. Zabývá se organizačními, technickými a právními aspekty využití technologie pro videokonference. Dále provádí analýzu používání zařízení v soudních síních a prostorách pro svědky a použití přenosného zařízení. Tento průvodce se použije v případech, kdy je videokonference využívána pro jakoukoli část soudního řízení, zejména pro dokazování ze vzdálených míst v jiných členských státech EU.

2. Tento průvodce obsahuje rady a pokyny pro profesionální právníky, soudní úředníky a technické zaměstnance. Zabývá se praktickými doporučeními v souvislosti s využíváním zařízení pro videokonference, která mají zvláštní význam pro profesionální právníky a soudní zaměstnance, a poté se zabývá technickými aspekty, které mají konkrétní význam pro technické zaměstnance. Příloha k průvodci uvádí podrobnosti k právnímu rámci pro přeshraniční využívání videokonferencí v trestních, jakož i občanských a obchodních věcech. Další přílohy uvádějí technické normy, které mají být zohledněny, a poskytují souhrn klíčových kroků v postupu pro využití videokonference v přeshraničním soudním řízení. Cílem tohoto dokumentu je pomoci uživatelům prostřednictvím poradenství a pokynů. Nenahrazuje podrobné pracovní pokyny ani podrobné provozní instrukce.

3. Tento dokument se zabývá zejména využíváním videokonferencí při řízeních v trestních, občanskoprávních a obchodních soudů. Nicméně mnoho technických aspektů ohledně využívání videokonferencí lze použít obecněji v rámci širší justiční komunity. Výslech svědků a znalců se nekoná vždy na soudech a videokonferenční spojení je možné navázat mezi soudy a jinými místy, jako jsou konzulární a diplomatická zastoupení, věznice, nemocnice a azylová střediska. Jako takový lze tento dokument použít jako základ pro využívání videokonferencí v jiných řízeních.

4. Obvykle existují v přeshraničních občanskoprávních řízeních dvě možné situace, kdy mohou být svědci a znalci vyslechnuti prostřednictvím videokonference:

nepřímé dokazování, kdy soud v dožádaném státě vede výslech např. svědka (za určitých podmínek s účastí zástupců dožadujícího soudu),
přímé dokazování, kdy dožadující soud vyslýchá svědka v jiném členském státě přímo prostřednictvím videokonference.

5. V přípravném řízení by mohl vyšetřující soudce nebo státní zástupce rozhodnout o výslechu svědka, který je v ohrožení, nebo svědka či znalce, kteří pobývají v zahraničí, prostřednictvím videokonference nebo jakýchkoli jiných prostředků audiovizuální komunikace na dálku se souhlasem svědka, není-li pro něj možné či vhodné dostavit se k soudu osobně.

6. Dostupnost výpovědi znalce byla stanovena jako jedna z příčin zpoždění jak v občanskoprávních věcech (např. dostupnost soudního lékaře a psychologa v případě opatrovnictví a péče o dítě), tak i v trestních věcech (např. dostupnost soudních znalců nebo počítačových odborníků). Využívání videokonferenčního zařízení soudům umožní větší flexibilitu v případech, kdy jsou požadovány výpovědi znalců z jiných členských států. Při výslechu znalců se doporučuje kontaktovat znalce již před výslechem, aby se zjistilo, jaký druh technického zařízení by mohl být během výslechu potřebný.

7.V případě ohrožených nebo zastrašovaných svědků může videokonference napomoci zmírnění stresu a nepohody, kterou by mohla způsobit namáhavá cesta k zahraničnímu soudu. V případě dokazování pro zahraniční soud může být oddělená místnost pro svědky praktičtější než soudní síň.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

PŘESHraniční VIDEOKONFERENCE V EU

1.2 Přehled právního rámce v právu Evropské unie

8.Žádosti ve všech trestních věcech se obvykle řídí vnitrostátními akty a Úmluvou o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ze dne 29. května 2000 (dále jen úmluva o právní pomoci z roku 2000).

9.Žádosti lze předložit rovněž v občanských věcech na základě nařízení Rady EU č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (dále jen nařízení o dokazování z roku 2001).

10.Jednotné formuláře a informace o postupech jsou rovněž dostupné na webových stránkách Evropské soudní sítě v občanských a obchodních věcech (v Evropském soudním atlasu) a Evropské soudní sítě v trestních věcech.

11.Další oblast použití videokonferencí v kontextu EU lze nalézt ve směrnici Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů. V souladu s čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice může být žadatel vyslechnut prostřednictvím videokonference. Dále čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, stanoví možnost dokazování prostřednictvím videokonference, pokud jsou k dispozici nezbytné technické prostředky. Směrnice 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech zdůrazňuje, že by v žádném případě neměla zabránit využití moderních komunikačních technologií v mediačním řízení.

12.Pro většinu členských států EU je většina z těchto nástrojů již použitelná (s určitými výhradami ze strany některých členských států, zejména ohledně výslechu obviněných osob prostřednictvím videokonference).

Při zajišťování videokonference existují rozdíly mezi občanským či obchodním řízením na jedné straně a trestním řízením na straně druhé. Kroky, které jsou nezbytné pro provedení výslechu prostřednictvím videokonference, a rozdíly v opatřeních při jejím zajišťování jsou uvedeny v tabulce v příloze III.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

PRAKTICKÁ DOPORUČENÍ V SOUVISLOSTI S VIDEOKONFERENCÍ

2.1 Přípravná opatření

13.V přeshraničním soudním řízení je cílem uspořádat videokonferenci tak, aby se pokud možno co nejvíce podobala obvyklé praxi u jakéhokoli soudu, kde se vypovídá v rámci veřejného jednání. V porovnání s vnitrostátními soudními řízeními existují u přeshraničních řízení spíše malé rozdíly. Uspořádání přeshraničního výslechu za použití videokonference vyžaduje, aby byla přijata určitá formální opatření.

14.V občanských a obchodních věcech se pro žádost o dokazování prostřednictvím videokonference použijí jednotné formuláře. Tyto formuláře jsou dostupné na webových stránkách evropského justičního atlasu Evropské soudní sítě v občanských a obchodních věcech.

15.V trestních věcech není použití určitého formuláře žádosti nebo vzoru žádosti povinné. Evropská justiční síť v trestních věcech vypracovala vzor pro žádosti o právní pomoc. Při použití vzoru budou moci dožadující a dožádaný orgán navázat přímé kontakty ohledně obsahu nebo vyřizování žádosti o právní pomoc. (viz příloha III).

16.Žádosti je možné poslat poštou, kurýrem, faxem (všechny členské státy) nebo elektronicky (ne do všech členských států). Některé podrobnosti o pravidlech platných ve členských státech lze nalézt na webových stránkách evropských soudních sítí.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

PRAKTICKÁ DOPORUČENÍ V SOUVISLOSTI S VIDEOKONFERENCÍ

2.2. Žádost

17.Povaha žádosti o využití videokonference ve vzájemné právní pomoci nebo při dokazování v občanských a trestních věcech se liší a podrobnosti jsou uvedeny v příloze III. Formuláře jsou dostupné v občanských i trestních věcech a dožadující soud je zaslá dožádanému soudu v jiné zemi (v trestních věcech není použití formulářů povinné). Formuláře obsahují informace, které jsou používány ke kontaktu se zúčastněnými stranami a zástupci, a podrobnosti o soudu. V některých případech mohou být rovněž poskytnuty informace o platbě za využití zařízení pro videokonferenci a o jazyku, ve kterém má probíhat.

18.V občanských věcech stanoví nařízení o dokazování z roku 2001 dvě možnosti pro využití videokonference při přeshraničním dokazování: podle článků 10, 11 a 12 může dožadující soud požádat dožádaný soud v jiném členském státě, aby mu nebo stranám umožnil přítomnost či účast na dokazování prováděném dožádaným soudem prostřednictvím videokonference. Taková žádost může být zamítnuta pouze pokud je neslučitelná s právními předpisy členského státu dožádaného soudu, nebo z důvodu velkých praktických obtíží. Článek 13 dále stanoví donucovací opatření pro vyřízení žádosti. Nicméně podle článku 14 může svědek uplatňovat právo na odepření výpovědi v souladu s právními předpisy členského státu dožadujícího nebo dožádaného soudu.

Podle článku 17 sám dožadující soud provádí dokazování přímo v jiném členském státě se souhlasem ústředního orgánu nebo příslušného orgánu tohoto členského státu. Podle čl. 17 odst. 4 ústřední orgán nebo příslušný orgán musí podpořit použití videokonference za tímto účelem. Článek 17 odst. 2 uvádí, že přímé dokazování může být provedeno pouze tehdy, pokud ho lze provést dobrovolně.

Vedle možnosti donucovacích opatření je hlavním rozdílem mezi těmito dvěma způsoby soud, který je pověřen dokazováním, a rozhodné právo.

19.Dožadující soud zašle žádost o videokonferenci a požadované informace spolu s formulářem žádosti A nebo I z nařízení o dokazování z roku 2001 dožádanému soudu. K odpovědi na žádost se rovněž používá jednotný formulář. Je-li žádost, která je určena soudu v jiném členském státě, o účast prostřednictvím videokonference zamítnuta, použije soud formulář E. V případě přímého dokazování je ústřední orgán nebo příslušný orgán povinen informovat dožadující soud do 30 dnů (za použití formuláře J), zda je žádost přijata či nikoli. Je-li žádost přijata, může dožadující soud získat výpověď v časovém horizontu, který stanoví.

20.V trestních věcech musí dožádaný členský stát s výslechem za použití videokonference souhlasit, pokud není použití videokonference v rozporu se základními zásadami jeho právního řádu a za podmínky, že má technické prostředky nutné k provedení výslechu. Donucující opatření mohou být nařízena při vyřizování žádosti o vzájemnou pomoc (např. předvolání se sankcí v případě nedostavení se), pokud trestný čin popsany v žádosti podléhá trestu i v dožádaném státě.

21. Neposkytne-li dožadující soud zařízení, které má být při videokonferenci použito, ponese veškeré náklady na přenos včetně nákladů na pronájem zařízení a jeho technické obsluhy nejprve orgán požadující videokonferenci, který je musí uhradit. V souladu s nařízením o dokazování z roku 2001 je obecnou zásadou, že výkon žádosti o nepřímé dokazování by neměl vést k žádnému nároku na uhrazení poplatků nebo nákladů. Nicméně pokud to dožádaný soud vyžaduje, dožadující soud by měl zajistit náhradu nákladů, které použitím videokonference vznikly.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

PRAKTICKÁ DOPORUČENÍ V SOUVISLOSTI S VIDEOKONFERENCÍ

2.3 Nezbytné přípravy

22. Je-li žádosti vyhověno, mohou začít praktické přípravy.

23. V přeshraničním občanskoprávním a obchodněprávním řízení v případě žádosti určené soudu v jiném členském státě dožádaný soud informuje dožadující soud nebo strany o datu, času a podmínkách účasti. Měly by být zváženy předběžné konzultace s dožadujícím soudem ohledně data a času jednání. Dožádaný soud předvolá svědka a přijme nezbytná donucovací opatření, je-li to třeba. Žádost musí být vyřízena do devadesáti dnů od obdržení.

24. V případě přímého dokazování je samotný dožadující soud odpovědný za organizaci jednání a za informování svědka o datu, času a místě jednání, jakož i o skutečnosti, že podání výpovědi je dobrovolné.

Ústřední orgán nebo příslušný orgán dožádaného členského státu by měly být dožadujícímu soudu nápomocny, neboť je jejich úkolem podporovat videokonference. Dožadující soud musí splnit podmínky stanovené ústředním orgánem nebo příslušným orgánem, který může pro zajištění jejich splnění stanovit určitý soud ve svém členském státě.

25. V trestních věcech zašle justiční orgán dožádaného členského státu předvolání osobě, která se má dostavit, v souladu se svými právními předpisy.

Způsob, jakým se vyzve osoba, která se má k soudu dostavit, upravují vnitrostátní právní předpisy.

26. Dále dožadující soud a služba pro pořádání videokonferencí (což může být soud) v dožádaném členském státě potřebují rezervovat soudní místnosti nebo prostory pro svědky. Pokud bude při jednání v občanských věcech v případě přímého dokazování využito tlumočení, kontaktuje dožadující soud tlumočnický a uzavře s nimi dohodu (ohledně honoráře, případných cestovních výdajů a jiných nákladů).

27. Upotřebitelnost zařízení pro videokonference hraje v praktických přípravách klíčovou roli.

Vždy jsou potřeba kontakty mezi technickými odborníky daných soudů, věznic, nebo jiných videokonferenčních prostor dostatečně včas před videokonferencí, aby bylo jisté, že zařízení pro videokonference řádně funguje (kamery, mikrofony, obrazovky, spojení ISDN atd.).

Je vhodné vyzkoušet zařízení a spojení nejméně den před konáním videokonference. Dále může být užitečné zaslat čísla telefonních linek ISDN a faxová čísla technickým zaměstnancům a úředníkům daných soudů.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

PRAKTICKÁ DOPORUČENÍ V SOUVISLOSTI S VIDEOKONFERENCÍ

2.4 Tlumočení

28. V přeshraničních videokonferencích může být potřeba tlumočnicků buď u dožadujícího nebo u dožádaného soudu. **Tlumočnick může pracovat buď ze vzdáleného místa, zatímco hlavní strany se nacházejí na stejném místě, např. v soudní síni (tlumočení na dálku), nebo v případě, že vzdálený účastník řízení (např. žalovaný či svědek) požaduje tlumočnicka, se tlumočnick buď nachází na stejném místě jako vzdálený účastník, nebo se nachází v hlavních prostorách řízení (tlumočení při videokonferenci).**

28 a. Využití tlumočení v průběhu videokonference (...) je pro účastníky jednání i pro tlumočnicka problematické. Svědek nemusí být zvyklý na práci s tlumočnickem a pocit vzdálenosti může způsobovat problémy s tlumočením. Tlumočnickům pomáhá, pokud soudce koordinuje pořadí, v jakém zúčastněné strany hovoří.

29. Dokazování je obvykle spojeno s konsektivním tlumočením. V konsektivním tlumočení hraje soudce ústřední roli při řízení tlumočení a dává v průběhu jednání pokyny svědkovi nebo tlumočnickovi. **Vzhledem ke komplexní povaze videokonferencí a tlumočení v právním prostředí se doporučuje, aby se v případě, kdy je tlumočnick od účastníků požadujících tlumočení oddělen, využívalo konsektivní tlumočení, neboť tento způsob usnadňuje objasnění obsahu a zásahy, jež mohou být nutné pro přesnost tlumočení.**

29 a) Simultánní tlumočení je náročnější, neboť vyžaduje existenci zvláštní kabinky pro tlumočnicka a přenos tlumočení k posluchačům prostřednictvím zařízení pro zvláštní účely (vysílač, přijímač a sluchátka). **Jsou-li při jednání nebo líčení prezentovány písemné dokumenty, je často třeba podat ústní překlad písemného textu formou tlumočení z listu. Není-li tlumočnick přítomen v soudní síni, kde je dokument prezentován, musí se při videokonferenci využít kamera na dokumenty.**

30. Využívá-li se vzdálených tlumočnicků, kteří se nacházejí na jiném místě mimo soudní prostory, je třeba věnovat pozornost přípravným opatřením a předběžným informacím o technickém zařízení těchto míst a zkusit spojení před zahájením jednání. Dále je třeba věnovat pozornost akustice a kvalitě zvuku v místě, kde se vzdálený tlumočnick nachází.

30 a) **Z dalších aspektů je třeba zvážit dispoziční místnosti, v nichž videokonference a tlumočení probíhají a umístění tlumočnicka a dalších účastníků. Vizualní a neverbální komunikace mají pro tlumočnicka zásadní význam, neboť mu pomáhají porozumět řečenému, vystihnout odstíny významu a řešit možné nejasnosti. Tlumočnick by proto měl mít možnost vidět obličej, mimiku a pokud možno pohyby rtů vzdálených účastníků. To má důsledky pro rozmístění účastníků před kamerami, jež tlumočnickovi přenášejí dění obrazem. Tlumočnick by měl na vzdálené účastníky vidět zepředu. Přitom by se však tlumočnick neměl stát středem pozornosti již tím, že se objevuje na obrazovce. Jinými slovy by prostorové uspořádání nemělo vytvářet situaci, kdy se hlavní strany jednání musí od sebe navzájem odvracet, aby viděly na tlumočnicka.**

30 b) **Je rovněž třeba věnovat pozornost zajištění spolehlivosti a bezpečnosti přenosů.**

31. Je-li při videokonferenci využito tlumočnicků, je třeba věnovat pozornost těmto aspektům:

zajištění komunikace a tlumočení ve vysoké kvalitě;

vliv technických hledisek, jako je obsluha zařízení (tj. zajištění pohybu kamery při tlumočení přenášeném pomocí videa) během tlumočení. **To může být rozhodující při tlumočení na dálku, kde musí být zajištěn obraz a zvuk ze vzdáleného místa;**

řízení komunikace má zásadní význam: tlumočnick by měl mít možnost zasáhnout (před tlumočením nebo v jeho průběhu z důvodu objasnění obsahu) do vedení komunikace;

kvalita zvuku je velmi důležitá, stejně jako vliv zpoždění (asi půl vteřiny) přenosu údajů na problémy s interakcí v průběhu tlumočení.

32. Pokud jde o kvalitu tlumočení, kvalifikace vyžadované pro soudní tlumočníky se v jednotlivých členských státech liší. To je třeba zohlednit v žádostech o využívání videokonferencí při vzájemné právní pomoci nebo při dokazování.

32 a) Pro překonání potíží, jež představuje videokonference spojená s tlumočením, a negativních dojmů, které by mohly mezi odborníky v této oblasti existovat, by mohla být užitečná následující doporučení k provádění a využívání tlumočení přenášeného pomocí videa:

A. Plánování, pořízení a instalace zařízení pro videokonference v soudních síních určené potřeb:

Je třeba zmapovat konkrétní prostorové uspořádání, např. kdo mluví ke komu, kdo musí na koho vidět.

využití odborných znalostí ve fázi plánování:

Je velmi důležité, aby do příprav byli zapojeni odborníci v oblasti tlumočení/jazyků, práva a technologií a mohli vyřešit specifické aspekty uspořádání. použítí vysoce kvalitní technologie:

Všem zúčastněným stranám je třeba poskytnout zvukový a obrazový přenos ve vysoké kvalitě a tlumočnickovi potřebné dodatečné vybavení. Měla by být používána samostatná kamera na dokumenty (k prezentaci dokumentů, obrazového a dalšího materiálu, jež může usnadnit tlumočení). Je třeba pamatovat na to, že simultánní tlumočení má specifické požadavky na (vyšší) kvalitu zvuku a obrazu a na synchronizaci pohybu rtů, než tlumočení konsekutivní. zkušební provoz:

Měl by proběhnout zejména před každým rozsáhlejším nákupem, použitím a zavedením zařízení pro videokonference. Je třeba určit kritické body v komunikačním procesu a provést nutné změny.

postupné zavádění nových technologií:

Nejprve je třeba se zaměřit na případy s malým dopadem, s cílem vyhodnotit působení technologie v každé fázi a zvážit důsledky pro fázi následující.

přiměřené pracovní prostředí pro tlumočnicka:

Tlumočnickovi je třeba poskytnout ergonomicky uspořádané a tiché pracovní prostředí a umožnit mu ovládat zařízení.

B. Podpora bezproblémového využívání tlumočení na dálku prostřednictvím videokonferencí v soudní síni

využití kvalifikovaných účastníků a tlumočnicků:

Je třeba využívat tlumočnicka s odpovídající kvalifikací a pracovníky právních oddělení se zkušenostmi s prací s tlumočnicka, aby byla zaručena dostatečná kvalita pro zajištění spravedlivého řízení.

odborná příprava pro tlumočnicka a pracovníky právních oddělení:

Před zavedením dané technologie by jim měly být poskytnuty úvodní informace. Pak by měla být dostupná průběžná odborná příprava (včetně informování o širším kontextu, seznámení s technologií, řízení komunikačních situací a ovládání podpůrných technik, jako je zvládání stresu).

dohodnutí postupů posuzování rizika:

Je třeba využívat postupy umožňující rozhodnout, zda je použití videospojení spolu s tlumočením vhodné, a konzultovat zkušené tlumočnicka.

vypracování pokynů/protokolů:

Ty by měly stanovovat, kdo zodpovídá např. za rezervaci, načasování, odzkoušení, navázání a kontrolu spojení. Měly by také popisovat, jak mají všichni účastníci postupovat před jednáním, během něj a po něm (informování tlumočnicka, zahájení jednání, představování, pravidla během jednání, podávání zpráv po jednání).

stanovení opatření pro případ poruchy:

Je třeba vypracovat protokol pro případ poruchy v komunikaci nebo technologickém zařízení, neboť řešení poruch by nemělo být ponecháno na tlumočnicka.

kodex osvědčených postupů:

Právní služby, odborníci v oblasti práva a sdružení tlumočnicků by měly pokračovat ve spolupráci s cílem zlepšit společné kodexy osvědčených postupů pro videokonference a tlumočení na dálku.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

PRAKTICKÁ DOPORUČENÍ V SOUVISLOSTI S VIDEOKONFERENCÍ

2.5 Výslech

33. Ve většině zemí bude soudce přítomen na místě dožadujícího orgánu před tím, než se naváže videospojení, a obvykle místo neopustí do té doby, než bude videospojení skončeno. Soudci mají při vedení výslechu klíčovou roli.

34. V trestních věcech vede výslech přímo justiční orgán dožadujícího členského státu nebo probíhá pod jeho vedením v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy (úmluva o vzájemné právní pomoci z roku 2000).

35. V občanských věcech uvádí článek 12 nařízení o dokazování z roku 2001, že zástupci dožadujícího soudu, včetně členů justičního personálu, mají právo být přítomni, když dožádaný soud provádí dokazování, je-li to slučitelné s právem dožadujícího členského státu. Podle článku 17 nařízení o dokazování z roku 2001 (žádosti o přímé dokazování) provádí dokazování soudce nebo jiná osoba určená v souladu s právními předpisy dožadujícího členského státu.

36. V občanských nebo trestních věcech bude zařízení obsluhovat obvykle soudce nebo soudní úředník. Výslech svědka v místě připojení by se měl co nejvíce podobat praxi používané při výslechu svědka v soudní síni.

37. Dotyčné osoby by měly být schopny spolu komunikovat, aniž by je slyšely třetí strany. Mohou nastat případy, kdy si některá strana přeje poradit se s právníkem (buď přímo nebo prostřednictvím tlumočnicka), aniž by to slyšel soudce nebo jiná strana. Je proto nezbytné, aby byla možná vzájemná konzultace, aniž by ji slyšely třetí strany. Mikrofony mohou být obvykle vypnuty v místnostech pro svědky, avšak v soudních síních mohou být vypnuty pouze soudním úředníkem nebo soudcem.

38. Pokud se strana a její právník nenacházejí na stejném místě, mělo by jim být umožněno soukromě hovořit za použití například bezpečné telefonní linky, mobilního telefonu, nebo,

je-li to možné, samostatného zařízení pro videokonference. Doporučuje se, aby veškeré zařízení bylo nastaveno tak, aby bylo jasně odděleno od ostatních stran soudního řízení.

39. Postup, který stanoví, jak se mohou strany navzájem přerušovat a vznášet námítky proti otázce, by měl být vysvětlen předem. V některých situacích lze, je-li to možné, zvážit, zda by stranám neměl být poskytnut celkový obraz ukazující všechny profesionální strany, neboť to může usnadnit řešení neplánovaných přerušování.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

PRÁCTICKÁ DOPORUČENÍ V SOUVISLOSTI S VIDEOKONFERENCÍ

2.6 Zápis z výslechu

40. V přeshraničním trestním řízení, poté, co je výslech ukončen, musí justiční orgán dožádaného členského státu vypracovat zápis z výslechu prostřednictvím videokonference. Zápis uvádí datum a místo výslechu, totožnost vyslechnutých osob, totožnost a funkci všech ostatních osob, které se účastnily výslechu, veškeré provedené přísahy a technické podmínky, za kterých se výslech konal. Tento dokument zašle příslušný orgán dožádaného členského státu příslušnému orgánu dožadujícího členského státu.

41. Podobným způsobem v občanskoprávním a obchodněprávním přeshraničním řízení pro žádosti podle článků 10, 11 a 12 nařízení o dokazování (to jest nepřímé žádosti) dožádaný soud zašle dožadujícímu soudu dokumenty dokládající vyřízení žádosti a případně vrátí dokumenty, které obdržel od dožadujícího soudu. Tyto dokumenty doplňuje potvrzení o vyřízení žádosti za použití formuláře H v příloze nařízení o dokazování z roku 2001.

42. Neposkytne-li dožadující soud pro přímé dokazování v občanských a obchodních věcech zařízení, které má být použito, ponese veškeré náklady na přenos včetně nákladů na pronájem zařízení a jeho technické služby orgán požadující videokonferenci. Obecnou zásadou pro nepřímé dokazování je, že výkonem žádosti nevznikají žádné nároky na úhradu poplatků nebo nákladů. Nicméně pokud to dožádaný soud požaduje, dožadující soud by měl zajistit úhradu nákladů vyvolaných použitím videokonference.

43. V trestních věcech, kdy se použije úmluva o vzájemné právní pomoci z roku 2000, náklady na zajištění videospojení, náklady na provoz videospojení v dožádaném členském státě, odměnu tlumočnicků poskytnutých dožádaným členským státem, náhradu nákladů svědků a znalců a jejich cestovní výdaje v dožádaném členském státě hradí dožadující členský stát dožádanému členskému státu, ledaže se dožádaný stát zřekne úhrady veškerých nebo části těchto výdajů.

44. Podobně v občanskoprávním a obchodněprávním řízení, vyžaduje-li to dožádaný soud, zajistí dožadující soud neprodleně úhradu honorářů zaplacených znalcům a tlumočnickům a nákladů vzniklých využitím videokonference (použití článku 18 nařízení o dokazování z roku 2001).

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

TECHNICKÉ ASPEKTY

3.1. Základní informace ohledně technických požadavků

45. Tento oddíl průvodce se zabývá technickými aspekty videokonferencí a zařízení pro videokonference. To zahrnuje umístění kamer, osvětlení, obrazovek a mikrofonů. Poskytnuté zařízení by mělo být vybráno a sestaveno tak, aby co nejlépe podporovalo různé kroky v soudním jednání. Podrobné technické normy pro videokonference jsou obsaženy v příloze II.

Zásada věrohodnosti

46. Cílem je uspořádat videokonferenci tak, aby se pokud možno co nejvíce podobala obvyklé praxi u jakéhokoli soudu, kde se vypovídá v rámci veřejného jednání. Za účelem maximální spolehlivosti je třeba vzít na vědomí několik rozdílů. Některé záležitosti, které jsou při konvenčním způsobu podávání výpovědi považovány za samozřejmé, získávají při využití videokonference jiný rozměr: například zajištění toho, aby svědek chápal praktické uspořádání videokonference a aby věděl, kdo jsou jednotlivé strany videokonference a jakou má každá z nich úlohu. Níže je navržen určitý seznam praktických doporučení, která podporují osvědčené postupy při využívání videokonference:

Při výslechu svědka v zahraničí za pomoci videokonference je třeba vzít v úvahu rozdíly v časových pásmech. V úvahu je třeba brát rovněž časové možnosti svědka, stran, jejich zástupců a soudu.

Zařízení pro videokonferenci by v soudní síni mělo být pokud možno co nejvíce instalováno a používáno takovým způsobem, aby podporovalo pocit uživatele, že se účastní tradičního soudního jednání.

Osoby účastnící se videokonference si musí být vědomy toho, že i s těmi nejmodernějšími systémy, které jsou v současné době k dispozici, dochází k mírnému zpoždění mezi přijímáním obrazu a doprovodného zvuku. Jestliže to není patřičně zohledněno, může docházet ke „skákání do řeči“ svědkovi, jehož hlas může být slyšet ještě zlomek sekundy poté, co se na obrazovce zdá, že už domluvil.

S využitím současné technologie je kvalita obrazu dobrá, ale není tak dobrá jako obraz v televizi. Kvalita obrazu se zlepšuje, pokud osoby objevující se na monitorech během videokonference omezí své pohyby na minimum.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

TECHNICKÉ ASPEKTY

3.2. Obecné uspořádání a zásady kvality

47. Videokonferenční systém by měl být sestaven tak, aby poskytoval dotyčným osobám přesný obraz toho, co se děje na zahraničním místě připojení (dožadujícího nebo dožádaného orgánu).

Pokud jde o kvalitu video a audio spojení, měly by být dostatečně zohledněny zájmy dotčených osob. Proto musí být systém pro videokonference velmi kvalitní. Pouze v takovém případě představuje výslech za použití videokonference rozumnou alternativu přímého výslechu.

Tento požadavek konkrétně znamená, že zvuky i obrazy musí být přesně synchronizovány a reprodukovány bez jakéhokoli postřehnutelného zpoždění. Dále by měl být jasně postřehnutelný vnější vzhled, výrazy tváře a gesta dotyčných osob.

Zařízení pro videokonference

48. Pro usnadnění využívání zařízení pro videokonference by veškeré součásti zařízení měly být pokud možno standardizované na základě téhož typu zařízení téže konfigurace.

Zařízení pro videokonference by mělo být pokud možno integrováno do stávajícího pracovního uspořádání a infrastruktury soudní síně.

Zařízení pro videokonference by v soudní síni mělo být pokud možno co nejvíce instalováno a používáno takovým způsobem, aby vytvářelo atmosféru tradičního soudního jednání. Následující oddíl se zabývá různými aspekty obrazu, osvětlení, zvuku a umístění a užívání zařízení (kamer, mikrofonů a obrazovek).

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

TECHNICKÉ ASPEKTY

3.2.1. Zařízení pro videokonference - Obraz

49. V přeshraničních videokonferencích se očekává, že obrazovka může být využita pro tři různé pohledy:

zaměřující pohled; pro přenos obrazu účastníků v jiné místnosti

celkový pohled; zajišťující přehled o situaci v jiné místnosti

informativní pohled; pro přenášení dokumentů a jiných informací (to zahrnuje rovněž jakékoli obrazovky umístěné na „pracovních místech“ účastníků).

50. Pro zajištění objektivitu by měl být každý účastník pokud možno co nejvíce zobrazen na obrazovce stejným způsobem. Intenzita osvětlení, rozlišení a frekvence obrazu by měly být vhodné pro každého účastníka. Osvětlení by mělo být pokud možno co nejvíce takové, aby byly výrazy obličeje vždy snadno rozeznatelné, bez stínů okolo očí a bez odrazů na obrazovce. Co nejvíce by měl být napodoben oční kontakt.

Umístění zařízení

51. Zařízení by mělo být umístěno tak, aby se v dotyčné soudní síni mohly projednávat případy bez videokonference. Kamery, obrazovky, osvětlení a účastníky musí být možné umístit takovým způsobem, aby celé uspořádání bylo vhodné pro video-výslech i video-obhajobu, a to jak v případě občanskoprávního, tak i v případě trestního řízení. Je třeba věnovat péči umístění kamer, aby se pokud možno vyhnulo filmování shora nebo zespodu, neboť to může způsobit zdeformovaný obraz a ovlivnit způsob, jakým je účastník vnímán.

Obrazovky

52. Úhel snímání a vzdálenost snímání by měly být takové, aby všichni účastníci mohli stejným způsobem užívat stejnou obrazovku. Obrazovka musí být dostatečně velká, aby – pokud jde o úhel snímání – zajistila, že příslušné osoby budou zobrazeny pokud možno ve stejném měřítku, jak by byly vnímány při běžném jednání. Mělo by být dosažitelné minimální rozlišení normy WXGA. Pokud jde o obrazy za vteřinu, lze požadovat jako minimum 30 obrazů za vteřinu. Musí být snadno rozpoznatelné výrazy obličeje a je třeba zajistit vysoký komfort sledování.

Kamery

53. Kamery by měly být spíše pevně umístěné a měly by mít několik přednastavených pozic pro snímání, naklánění a transfokaci; jedna z možných poloh by měla být přednastavena jako základní. To umožňuje osobě obsluhující zařízení rychle měnit pohledy, aniž je soudní řízení byt jen minimálně narušeno. Velikost úhlu zaměřujících kamer by měla být dostatečná, aby bylo zajištěno, že tvář, ramena a horní část trupu účastníka budou jasně viditelné. Všichni účastníci musí mít možnost pohybovat se a otáčet se k jiným osobám v prostoru 80 x 80 cm, aniž by zmizeli ze zorného pole.

54. V soudní síni budou obvykle stačit dvě kamery: jedna sledující kamera zaměřená na soudce vedoucího jednání, státního zástupce nebo právního zástupce, svědka nebo podezřelého, podle toho, kdo hovoří (pevné body) a jedna kamera pro celkový záběr soudní síně, je-li třeba. V některých situacích může být celkový obrázek rovněž poskytnut na začátku zasedání záběrem sledující kamery.

55. Přenosné zařízení není schopné poskytnout vícečetné kamery a proto bude poskytování celkových pohledů při použití uvedeného zařízení omezené. V některých případech může být nezbytné využít místnosti pro svědky, což vyžaduje instalaci kamery. Bude třeba zvážit potřebu svědka v takové místnosti radit se s právníky mimo dohled kamer.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

TECHNICKÉ ASPEKTY

3.2.2. Zařízení pro videokonference - Zvuk

Řeč

Je třeba, aby řeč byla vždy srozumitelná a žádná slova by se v průběhu videokonference neměla ztratit.

Kvalita zvuku musí být trvalá, bez vnějších narušení. Je třeba se vyhnout nebezpečí, že se kvalita řeči sníží v důsledku komprese řeči. To znamená, že je třeba splnit určité požadavky, pokud jde o synchronizaci rtů (zpoždění méně než 0,15 vteřiny), odstranění ozvěny, šumu na pozadí a dozvuku.

Tyto obavy mají zvláštní význam v situacích, kdy jsou do videokonference zapojeni tlumočníci. Pro soudce a soudního úředníka je vhodné, aby byl schopen upravit hlasitost na místě, a tak kompenzoval rozdíly v úrovni hovorových proudů.

Mikrofony

Mikrofony by měly být umístěny tak, aby bylo všem mluvčím ve druhé místnosti jasně rozumět a aby nedocházelo k žádnému zkreslování způsobenému šumem na pozadí.

Mikrofony mohou být zabudované (do stolů nebo jinam) a měly by být pokud možno zabezpečené proti odposlechu, citlivé, pokud jde o směr, a vybaveny tlačítkem na vypnutí zvuku.

Během jednání může dojít k situacím, kdy je třeba, aby soudní zaměstnanci byli schopni mikrofony vypnout (např. konzultace strany s jejím právníkem).

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

TECHNICKÉ ASPEKTY

3.3. Ovládání zařízení pro videokonference

Přenosné zařízení

58. Přenosné zařízení (obrazovka + kamera + reproduktor + mikrofon + příslušenství) by mělo být využitelné buď v různých kombinacích nebo ve spojení s pevně instalovaným zařízením.

Toto zařízení by se mělo dít snadno převážet (nemusí být tedy nutně opatřeno kolečky), musí být snadné jej přemísťovat mezi dvěma různými místy a musí být, pokud jde o použití, flexibilní. V důsledku toho se u kvality přenosného zařízení vyskytuje více omezení než u pevně instalovaného (např. pokud jde o počet účastníků, kteří mohou být zároveň zřetelně filmováni).

59. Přenosné zařízení je vhodné pro použití v případě poruchy zařízení pro výslech svědků (např. na žádost jiné země), jako dočasný doplněk pevně instalovaného zařízení nebo na zvláštních místech, jako jsou vězeňské nemocnice.

Přenosné zařízení může být nicméně do určité míry křehké a náročné na ovládání, neboť může vyžadovat například časově náročné úpravy postavení kamer, aby odpovídaly novým místům (je těžké použít přednastavená postavení).

Ovládání zařízení pro videokonference

60. Ovládání videokonferenčního systému je nejpohodlnějším prostřednictvím dotykové obrazovky. Přínosem je, pokud je ovládání vstřičné k uživateli (tj. co nejjednodušší) a skládá se pouze z omezeného počtu úkonů, například zapnutí/vypnutí, navázání a ukončení spojení a přihlášení/odhlášení.

61. V průběhu použití by audiovizuální řešení nemělo vyžadovat zásah obsluhy. Nastanou-li problémy, měla by být obsluha schopna zavolat pomocnou službu. O tom, zda bude takto narušená videokonference ukončena, rozhodne soudce.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

TECHNICKÉ ASPEKTY

3.3.1. Záznamy a používání dokumentů

62. Ve většině případů nevyžaduje řízení za použití videokonference žádné jiné záznamy než ty, které by ohledně daného řízení byly běžně provedeny.

V případech, kdy žádost o videokonferenci požaduje i záznam videokonference, je dožadující orgán povinen zajistit, že záznamové zařízení bude poskytnuto dožadovanému soudu, je-li to třeba, aby mohla být výpověď dožadovaným orgánem zaznamenána ve správném formátu.

Videozáznam řízení může podléhat omezením v závislosti na zapojených členských státech.

63. Očekává se, že strany budou muset předjímat, které dokumenty budou v průběhu soudního řízení požadovány, a že udělají předem kopie, které dají účastníkům řízení k dispozici.

Strany by se měly snažit v této věci dohodnout. Obvykle bude nanejvýš vhodné, aby byl předem připraven soubor kopií dokumentů, který pak dožadující orgán zašle dožadovanému orgánu.

Je-li to technicky možné, mohly by být dokumenty předkládány za použití samostatné kamery na dokumenty jako součásti zařízení pro videokonference.

64. V některých situacích není kamera na dokumenty pro výměnu dokumentů dostatečným prostředkem. Využití kamery na dokumenty například není možné, když klient a právník o předložených dokumentech jedná soukromě. Může být tudíž dostupnější faxová kopie dokumentu.

65. Pro výměnu dokumentů je možné videokonferenci doplnit o společný zdroj dokumentů nebo o servery s dokumenty.

Tyto kapacity se pro sdílení informací používají stále častěji, ale v kontextu justice je třeba věnovat zvláštní pozornost zajištění toho, aby každý takový zdroj byl bezpečný, stranám snadno dostupný a aby k němu měly přístup pouze pověřené strany, které mají co do činění s daným případem. Takové zdroje by mohly být dostupné prostřednictvím počítačů na obou místech dožadujícího a dožadovaného orgánu.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

TECHNICKÉ ASPEKTY

3.3.2. Vícebodová spojení a přemostění

66. V přeshraničních videokonferencích by mělo být rovněž možné, aby byl systém dožadujícího orgánu spojen se systémem dožadovaného orgánu. Obvykle se přeshraniční videokonference týkají navázání vizuálního a audio spojení mezi dvěma místy (z bodu do bodu), místem dožadujícího orgánu a místem dožadovaného orgánu. V některých případech může být nutné navázat spojení mezi více než dvěma místy současně (vícebodově). To může nastat např. když je tlumočnické spojení se soudním řízením ze třetího místa. Toto spojení je možné navázat za pomoci mostu poskytnutého třetí stranou.

67. Spojení z bodu do bodu a vícebodová spojení by měla být rovněž v souladu s mezinárodními normami platnými pro videokonference. Tyto normy byly vypracovány Mezinárodní telekomunikační unií (ITU). Podrobný seznam je v příloze II tohoto průvodce.

Přeshraniční spojení videokonferenčních systémů by mělo být také zabezpečeno takovým způsobem, aby se třetím stranám zabránilo v nezákonném odposlechu nahrávek. Je-li používáno spojení IP-IP, musí se zúčastněné soudy dohodnout na způsobech kódování.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

PRÁVNÍ RÁMEC V TRESTNÍCH VĚCECH

4.1. Právní rámec v trestních věcech

68. V trestních věcech stanoví právní rámec pro přeshraniční případy článek 10 Úmluvy o vzájemné právní pomoci v trestních věcech z roku 2000. Platí tato pravidla:

při výslechu je přítomen justiční orgán dožadovaného členského státu, kterému je v případě potřeby k dispozici tlumočnické; tento orgán odpovídá za zjištění totožnosti vyslychané osoby a za dodržování základních právních zásad právního řádu dožadovaného členského státu. Pokud se justiční orgán dožadovaného členského státu domnívá, že během výslechu byly porušeny základní právní zásady dožadovaného členského státu, přijme neprodleně nezbytná opatření, aby bylo zajištěno, že výslech bude pokračovat v souladu s uvedenými zásadami;

příslušné orgány dožadujícího a dožadovaného členského státu se případně dohodnou na opatřeních k ochraně vyslychané osoby;

výslech vede přímo justiční orgán dožadujícího členského státu nebo probíhá pod jeho vedením v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy;

na žádost dožadujícího členského státu nebo vyslychané osoby zajistí dožadovaný členský stát, aby měla vyslychaná osoba v případě potřeby k dispozici tlumočnicka;

vyslychaná osoba může uplatnit právo odepřít výpověď podle právních předpisů dožadovaného nebo dožadujícího členského státu.

69. Článek 10 úmluvy o vzájemné právní pomoci z roku 2000 stanoví zásadu, že žádost o slyšení prostřednictvím videokonference může členský stát předložit, pokud jde o osobu, která se nachází v jiném členském státě. Okolnosti, za kterých může být taková žádost podána, nastanou, když justiční orgány dožadujícího členského státu požadují, aby byla dotyčná osoba vyslechnuta jako svědek nebo jako znalec a není žádoucí nebo možné, aby do daného státu kvůli výslechu cestovala. Případ, kdy to „není žádoucí“, by mohl nastat například tehdy, když je svědek velmi mladý, velmi starý nebo ve špatném zdravotním stavu; případ, kdy to „není možné“, by mohl nastat například tehdy, když by byl svědek tím, že se dostaví do dožadujícího státu, vystaven vážnému nebezpečí.

70. Dožadovaný členský stát musí s videokonferencí souhlasit, pokud není výslech v rozporu s jeho základními právními zásadami a pokud má k provedení výslechu technickou kapacitu. V této souvislosti znamená odkaz na „základní právní zásady“, že žádost nemůže být zamítnuta pouze proto, že výslech svědků a znalců prostřednictvím videokonference není v právních předpisech dožadovaného členského státu upraven, nebo proto, že jedna či více detailních podmínek pro výslech prostřednictvím videokonference by podle vnitrostátního práva nebyly splněny.

Chybí-li příslušné technické prostředky, může dožadující členský stát se souhlasem dožadovaného členského státu poskytnout vhodné zařízení, aby byl výslech umožněn .

71. Žádosti o výslech prostřednictvím videokonference by měly obsahovat informace ohledně orgánu podávajícího žádost, předmětu a důvodu žádosti, je-li to možné, totožnosti a státní příslušnosti dotyčné osoby a případně jména a adresy osoby, která se má dostavit. Žádost obsahuje rovněž důvod, proč není žádoucí či možné, aby se svědek či znalec dostavil osobně, název justičního orgánu a jména osob, které povedou výslech. Na tyto informace odkazuje úmluva o vzájemné právní pomoci z roku 2000. Justiční orgán dožadovaného státu předvolá dotyčnou osobu způsobem stanoveným jeho vnitrostátními právními předpisy.

72. V úmluvě o vzájemné právní pomoci z roku 2000 stanoví čl. 10 odst. 8, že pokud v průběhu výsledku prostřednictvím videokonference odmítne osoba svědčit nebo křivě vypovídá, stát, ve kterém se nachází osoba, která je vyslýchána, bude k této osobě přistupovat stejně, jako by šlo o osobu, která se účastní jednání vedeného podle jeho vnitrostátních procesních právních předpisů.

To vyplývá ze skutečnosti, že povinnost svědčit při jednání prostřednictvím videokonference vychází podle uvedeného odstavce z právních předpisů dožadovaného státu. Daný odstavec je zaměřen především na zaručení toho, že svědek v případě porušení povinnosti svědčit podléhá důsledkům svého chování, které jsou podobné těm, které platí ve vnitrostátním případě, při němž není použita videokonference.

73. V čl. 10 odst. 9 je výslech prostřednictvím videokonference rozšířen na obviněné osoby. Je zcela na každém členském státě, aby zvážil, zda bude souhlasit s vyřízením žádosti o takový výslech. Členský stát může za tímto účelem učinit obecné prohlášení, kde uvede, že s výkonem takových žádostí souhlasit nebude. Obviněná osoba by měla v každém případě souhlasit před tím, než bude výslech zahájen.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

PRÁVNÍ RÁMEC V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCÍCH

4.2. Právní rámec v občanských a obchodních věcech

74. Příslušný právní rámec pro výslech prostřednictvím videokonference v občanských a obchodních věcech je nařízení (ES) 1206/2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech. Existují dva možné případy, kdy lze použít videokonferenci v přeshraničním dokazování podle tohoto nařízení. To je dokazování dožadným soudem podle článků 10, 11 a 12 a přímé dokazování podle článku 17.

75. Podle článků 10, 11 a 12 mohou být strany a jejich zástupci přítomni, když probíhá dokazování dožadným soudem, je-li to stanoveno právními předpisy členského státu dožadujícího soudu. Dožadovaný soud stanovuje v souladu s článkem 10 podmínky, za kterých se mohou strany a jejich zástupci účastnit.

Dožadovaný soud jim oznámí, kdy a kde se bude řízení konat. Podle článku 11 může dožadovaný soud rovněž požádat strany a jejich zástupce, aby byli přítomni dokazování, nebo se do něj zapojili, je-li tato možnost stanovena právními předpisy členského státu. Zástupci dožadujícího soudu si mohou rovněž zvolit, že budou přítomni při dokazování dožadným soudem, je-li to dovoleno právními předpisy členského státu dožadujícího soudu. Pokud je účast zástupců dožadujícího soudu požadována při dokazování, stanoví dožadovaný soud podmínky pro účast v souladu s článkem 10.

76. S cílem usnadnit přítomnost nebo účast stran nebo dožadujícího soudu může dožadující soud požádat dožadovaný soud o použití komunikační technologie, jako je videokonference, v průběhu dokazování. Dožadovaný soud musí splnit tuto žádost, ledaže je neslučitelná s jeho právními předpisy nebo z důvodu vážných praktických obtíží. V případě neslučitelnosti musí dožadovaný soud informovat dožadující soud.

Neexistuje-li přístup k technickým prostředkům, mohou být technické prostředky zpřístupněny soudy prostřednictvím vzájemné dohody.

77. S výjimkou žádosti ze strany dožadujícího soudu o zvláštní řízení, vyřizuje dožadovaný soud žádost v souladu s právními předpisy svého členského státu. Předseda jednání a jednání se bude obvykle konat v úředním jazyce dožadovaného soudu. Dožadovaný soud rovněž zajišťuje výslech a předvolání svědků. Je-li to vyžadováno, použijí se donucovací opatření v souladu s právními předpisy dožadovaného soudu. Nicméně svědek může uplatňovat právo na odepření výpovědi v souladu s právními předpisy členského státu dožadujícího nebo dožadovaného soudu.

78. Podle článku 17 může soud požádat o přímé dokazování v jiném členském státě a předkládá žádost ústřednímu orgánu nebo příslušnému orgánu tohoto členského státu. Přímé dokazování musí být dobrovolné, bez použití donucovacích opatření. Dožadující soud musí informovat vyslýchané osoby, že přímé dokazování je dobrovolné.

V návaznosti na žádost informuje ústřední orgán nebo příslušný orgán dožadovaného členského státu dožadující soud, jestli je žádost přijata a o jakýchkoli podmínkách, které mohou být požadovány podle právních předpisů jeho členského státu (například soud dožadovaného členského státu může být určen pro účast při dokazování). Dožadující soud vyřizuje žádost v souladu s právními předpisy svého členského státu, nicméně podmínky stanovené právními předpisy dožadovaného členského státu musí být dodrženy. Stejně jako článek 10 i článek 17 podporuje využívání videokonference. Žádost může být ústředním orgánem nebo příslušným orgánem zamítnuta, pokud nespadá do oblasti působnosti nařízení o dokazování z roku 2001, pokud neobsahuje všechny nezbytné informace nebo pokud je přímé dokazování v rozporu se základními právními zásadami v jeho členském státě.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

TECHNICKÉ NORMY

5. Příloha II - Technické normy

79. Video- a audiokomunikační zařízení pro konference by mělo splňovat minimální průmyslové normy pro usnadnění místní a globální interoperability. Níže jsou uvedeny obecné průmyslové normy (zejména Mezinárodní telekomunikační unie (ITU)).

Video

80. Normy H.320 a H.310 pro video přes ISDN. K těmto normám patří i pokyny týkající se video-komprese a přenosu a audio signálů a kontrolních signálů. Pokud se videosystém jednoho výrobce používá v kombinaci s přístroji jiné značky, používají oba videosystémy automaticky jako společného jmenovatele normu H.320. H.310 je norma pro rychlejší připojení ISDN.

81. Norma H.323 pro video přes internet Norma H.323 poskytuje základ pro audio- a videokomunikaci a pro datovou komunikaci prostřednictvím internetových sítí založených na protokolu. Dodržování normy H.323 umožňuje součinnost multimediálních výrobků a aplikací různého původu, což uživatelům umožňuje komunikaci bez obav o slučitelnost.

Datová konference

82. Norma T.120 pro datovou konferenci. T.120 je protokol pro sdílení dat pro vícebodovou datovou komunikaci v multimediálním konferenčním prostředí. Umožňuje spolupráci založenou na principu whiteboard, přenosy souborů, grafické prezentace a sdílení aplikací.

Obraz a audio

83. H.263 a H.264. Norma kvality obrazu 30 obrazů za vteřinu formát CIF od 336 do 384 kbps (kilobitů za vteřinu) Norma 30 obrazů za vteřinu zajišťuje kvalitu obrazu blízkou kvalitě obrazu televizního vysílání. Příkladem norem ITU, které splňují tento požadavek, jsou například H.263 a H.264.

84. H.239 - Obraz v obraze (PIP). Obraz v obraze nebo norma Duo Video H.239 kodeku umožňuje, aby na monitoru zobrazil minimálně dva obrazy.

85. Normy pro kódování zvuku: G.711 (Pulsní kódová modulace (PCM) hlasových frekvencí), G.722 (7 kHz kódování zvuku při 64 kbit/s); G.722.1 (kódování s nízkou komplexitou při 24 a 32 kbit/s pro obsluhu „hands-free“ v systémech s nízkou ztrátou obrazů)

86. Mikrofony s odstraněním ozvěny s frekvenční odezvou 100 až 7.000 Hz, odpojením zvuku, zapínáním/vypínáním a úplným dvousměrným zvukem.

87. H.281 – protokol kontroly kamery na vzdálenějším konci pro videokonference používající normu H.224. H.281 je norma pro kontrolní protokol místní a vzdálené kamery pro ISDN (H.320) videokonference, pro kameru (kamery) s manuálním i přednastaveným snímáním, nakláněním a transfokací.

Kanály, šifra přenosového pásma a přemostění

88. Alespoň 6 kanálů pro videokonferenční systémy v místnosti využívající systém ISDN nebo videosystémy, které je možné spustit jako jedinou aplikaci na osobním počítači nebo větším systému v celé místnosti, by mělo mít kapacitu pro využití tří linek ISDN. Tato kapacita je nutná k dosažení 384 kbps při 30 obrazech za sekundu. Obecně platí, že čím větší je šířka přenosového pásma okruhu spojení a síla zpracování kodeku, tím lepší je kvalita obrazu, zejména na velkých obrazovkách.

89. Normy pro kodeky: H.261, H.263 a H.264. Primární funkcí kodeku je komprimovat a dekomprimovat video a audio. Zařízení běžně známé jako „distribuční zesilovač“ dokáže poskytovat více identických výstupů z jediného systému výstupu.

90. Normy BONDING (Bandwidth on Demand Inter-Networking Group) (pouze ISDN a H.320) pro inverzní multiplexery. Inverzní multiplexery spojují individuální kanály 56K nebo 64K, aby tak vytvořily širší přenosové pásmo, které znamená lepší kvalitu obrazu.

91. Norma H.243 - H.320/H.323 pro technologii přemostění Vícebodovým přemostujícím zařízením se zabývá norma H.243. Vícebodové přemostění spojuje všechny účastníky tím, že umožní videokonferenčnímu systému spojit více než dvě místa.

92. H.460 je norma pro přenášení signálů pro videokonference H.323 přes bezpečnostní brány (firewalls) a pro přenos síťové adresy (NAT). H.460.18 a H.460.19 jsou normami, které umožňují zařízením H.323 vyměňovat signály a media přes hranice uložené NAT a bezpečnostními bránami.

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

KLÍČOVÉ KROKY PRO VYUŽÍVÁNÍ VIDEOKONFERENCÍ V PŘESHRAŇIČNÍM ŘÍZENÍ

Krok	Konání videokonferencí - občanské a obchodní věci	Konání videokonferencí - trestní věci
1. Žádost o dokazování		
1.1. Zapojení aktéři	Soud zasílá žádost Žádosti jsou předávány přímo soudem, kde bylo řízení zahájeno („dožadující soud“) soudu jiného členského státu, který provádí dokazování („dožádaný soud“). Žádost o přímé dokazování (podle článku 17) předkládá dožadující soud ústřednímu orgánu nebo příslušnému orgánu v dožádaném státě.	Soud, státní zástupce, nebo jiný příslušný justiční zasílá žádost Žádosti jsou předávány přímo soudem („dožadující soud“) nebo jiným příslušným justičním orgánům (např. státními zástupci nebo středisky pro vzájemnou právní pomoc) příslušnému orgánu dožádaného státu.
1.2. Formulář žádosti	Jednotné formuláře v nařízení o dokazování z roku 2001 Žádost musí být podána za použití jednotných formulářů, které jsou přiloženy k nařízení o dokazování z roku 2001. Žádost musí obsahovat podrobnosti, jako jsou jména a adresa stran řízení, povaha a předmět dané věci, popis dokazování, které má být provedeno, atd. Příslušné formuláře, které se použijí, jsou: Formulář A: žádost o provedení důkazu (podle článků 10, 11 a 12); formulář I: žádost o přímé dokazování (podle článku 17).	Jednotný formulář (nepovinný): Žádost o vzájemnou právní pomoc v trestních věcech. Žádost o výsledcích prostřednictvím videokonference obsahuje informace ohledně orgánu podávajícího žádost, předmětu a důvodu žádosti, je-li to možné, totožnosti a státní příslušnosti dotyčné osoby a případně název justičního orgánu a jména osob, které povedou výsledky. Žádost obsahuje rovněž důvod, proč není žádoucí či možné, aby se svědek či znalec dostavil osobně, název justičního orgánu a jména osob, které povedou výsledky.
1.3. Zaslání žádosti	Formuláře jsou dostupné na webových stránkách evropského justičního atlasu (Evropské soudní síť v občanských a obchodních věcech). https://e-justice.europa.eu/content_european_judicial_atlas_in_civil_matters-321-cs.do Žádosti je možné poslat poštou, kurýrem, faxem (všechny členské státy) nebo elektronicky (pouze do 13 členských států).	
1.4. Odpověď na žádost	1. (Nepřímé) dokazování dožádaným soudem: Potvrzení o obdržení: V žádostech podaných podle článků 10, 11 a 12 (tj. žádosti o nepřímé dokazování) zašle dožádaný soud do sedmi dnů od obdržení žádosti potvrzení o obdržení dožadujícímu soudu za použití formuláře B v příloze. Formulář: Odpovídá se prostřednictvím formuláře F, který je připojen k nařízení 1206/2001. Obsahuje oznámení data, času, místa, kde bude dokazování probíhat, a podmínek pro účast. Lhůta: Do třiceti dnů musí dožádaný soud informovat dožadující soud, pokud žádost nemůže být přijata, nebo jsou-li třeba další informace. Oznamuje se prostřednictvím formuláře C, který je připojen k nařízení o dokazování.	Soud odpovědný za zpracování žádosti potvrdí obdržení žádosti co nejdříve. Avšak neexistuje povinnost dožádaného soudu potvrdit obdržení žádosti podle úmluvy o vzájemné právní pomoci z roku 2001. Potvrzení o obdržení bude zasláno orgánu dožadujícího členského státu a bude obsahovat název, adresu, telefon a faxové číslo soudu a, je-li to možné, soudce odpovědného za její zpracování. Dožádaný členský stát vyřídí žádost o pomoc pokud možno co nejdříve, přičemž co nejvíce zohlední procesní a jiné lhůty uvedené dožadujícím členským státem. Dožadující členský stát lhůty odůvodní.

	<p>Je-li přijata, musí být žádost vyřízena do devadesáti dnů od obdržení. Dojde-li ke zpoždění, měl by být použit formulář G pro informování dožadujícího soudu.</p> <p>Je-li žádost zamítnuta (formulář H), musí to dožádaný soud oznámit dožadujícímu soudu do šedesáti dnů od obdržení žádosti.</p> <p>Zamítnutí využití videokonference: Dožádaný soud vyhoví tomuto požadavku, pokud to není neslučitelné s právem členského státu dožádaného soudu nebo pokud tomu nebrání závažné praktické překážky.</p>	<p>Zamítnutí využití videokonference: Dožádaný členský stát s výsledkem za použití videokonference souhlasí, pokud není použití videokonference v rozporu jeho základními právními zásadami a za podmínky, že má technické prostředky nutné k provedení výsledku.</p>
	<p>Článek 17 žádosti o přímé dokazování:</p> <p>Do 30 dnů od obdržení žádosti informuje ústřední orgán nebo příslušný orgán dožadující soud prostřednictvím vyplnění formuláře J, zda je žádost přijata či nikoli a o podmínkách, za nichž lze dokazování provést. Je-li žádost přijata, může ústřední orgán nebo příslušný orgán určit soud svého členského státu, který se zúčastní dokazování, aby bylo zajištěno správné použití tohoto článku a podmínek, které byly stanoveny.</p>	
1.5. Přístup k zařízení pro videokonference	<p>Nemají-li dožadující nebo dožádaný soud přístup k výše uvedeným technickým prostředkům, mohou jim být tyto prostředky po vzájemné dohodě soudy poskytnuty.</p>	<p>Nedisponuje-li dožádaný členský stát technickými prostředky pro výslech prostřednictvím videokonference, může mu dožadující členský stát na základě vzájemné dohody tyto prostředky poskytnout.</p>
1.6. Praktická opatření před videokonferencí	<p>1. (Nepřímé) dokazování dožádaným soudem:</p> <p>Dožádaný soud: oznámění data, času, místa, kde bude dokazování probíhat, a podmínek pro účast dožadujícímu soudu nebo stranám.</p> <p>- předvolání svědka</p> <p>Dožadující a dožádaný soud:</p> <p>- rezervace soudní síně</p> <p>- aktivace zařízení pro videokonference (včetně zkoušky spojení)</p> <p>- objednání tlumočnicků a technického personálu</p> <p>2. Přímé dokazování:</p> <p>Dožadující soud:</p> <p>- oznámění data, času, místa, kde bude dokazování probíhat svědkovi</p> <p>Dožadující soud nebo služba pro konání videokonference (za pomoci ústředního nebo příslušného orgánu):</p> <p>- rezervovat soudní síň nebo službu pro konání videokonference</p> <p>- aktivace zařízení pro videokonference (včetně zkoušky spojení)</p> <p>- objednání tlumočnicků a technického personálu</p>	<p>Soud nebo jiný justiční orgán dožádaného členského státu předvolá osobu, která se má dostavit, v souladu se svými právními předpisy.</p> <p>Dožadující a dožádaný soud nebo služba pro konání videokonference:</p> <p>- rezervovat soudní síň nebo službu pro konání videokonference</p> <p>- aktivace zařízení pro videokonference (včetně zkoušky spojení)</p> <p>- objednání tlumočnicků a technického personálu</p>
1.7. Jazyky a tlumočení	<p>1. (Nepřímé) dokazování dožádaným soudem:</p> <p>Jazyk</p> <p>Bude používán jazyk dožádaného soudu.</p> <p>Využití tlumočnicka</p> <p>Na žádost dožadujícího soudu nebo vyslychané osoby zajistí dožádaný soud, aby měla vyslychaná osoba v případě potřeby k dispozici tlumočnicka.</p> <p>2. Přímé dokazování:</p> <p>Jazyk: S výhradou podmínek uložených ústředním nebo příslušným bude použit jazyk dožadujícího soudu.</p> <p>Využití tlumočnicka Dožadující soud zajistí, aby měla vyslychaná osoba v případě potřeby k dispozici tlumočnicka</p>	<p>Jazyky</p> <p>Dožadující soud v žádosti informuje dožádaný soud o jazyku, který bude použit. Dožadující a dožádaný soud mohou požádat, je-li to vhodné, aby se řízení konalo zcela nebo částečně v cizím jazyce.</p> <p>Využití tlumočnicka</p> <p>Na žádost dožadujícího členského státu nebo vyslychané osoby zajistí dožádaný členský stát, aby měla vyslychaná osoba v případě potřeby k dispozici tlumočnicka;</p>
2.1. Průběh výslechu za použití videokonference	<p>Použijí se právní předpisy dožádaného státu</p> <p>Využití videokonference je zajištěno podle právních předpisů dožádaného státu. Dožadující soud může požádat, aby byla žádost vyřízena zvláštním postupem podle právních předpisů jeho členského státu.</p>	<p>Použijí se právní předpisy dožadujícího státu</p> <p>Využití videokonference je zajištěno podle právních předpisů dožadujícího státu. Dožádaný stát dodrží formality a postupy výslovně uvedené dožadujícím státem, ledaže jsou tyto formality a</p>

	<p>Dožádaný soud musí splnit tuto žádost, ledaže je neslučitelná s jeho právními předpisy nebo z důvodu vážných praktických obtíží.</p> <p>Při přímém dokazování podle článku 17 dožadujícím soudem, vyřídí dožadující soud žádost v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.</p>	<p>postupy v rozporu se základními právními zásadami v dožádaném státě.</p>
	<p>Odepření výpovědi</p> <p>Osoba, která má být vyslechnuta, má právo odepřít výpověď, je-li pro toto právo opora v právních předpisech dožádaného státu nebo dožadujícího státu.</p> <p>Žadosti o přímé dotazování podle článku 17 lze provést pouze na základě dobrovolnosti bez potřeby donucovacích opatření.</p>	<p>Odepření výpovědi</p> <p>Osoba, která má být vyslechnuta, má právo odepřít výpověď, je-li pro toto právo opora v právních předpisech dožádaného státu nebo dožadujícího státu.</p> <p>Přítomnost justičního orgánu dožádaného státu</p> <p>Při výslechu je přítomen justiční orgán dožádaného členského státu, kterému je v případě potřeby k dispozici tlumočnick; tento orgán odpovídá za zjištění totožnosti vyslychané osoby a za dodržování základních právních zásad dožádaného členského státu.</p>
2.2. Kdo odpovídá za výslech prostřednictvím videokonference	<p>1. (Nepřímé) dokazování dožádaným soudem: dožádaný soud (soud dožádaného státu podle článků 10, 11 a 12 nařízení o dokazování z roku 2001)</p> <p>2. Přímé dokazování: dožadující soud (soud dožadujícího státu podle článků 17 nařízení o dokazování z roku 2001)</p>	<p>Soud nebo státní zástupce dožadujícího státu</p>
2.3. Náklady na videokonferenci	<p>Dožadující soud zajistí úhradu honorářů zaplacených znalcům a tlumočnickům a opatření pro videokonferenci. Výkon žádosti o nepřímé dokazování by neměl vést k žádnému nároku na úhradu poplatků nebo nákladů. Nicméně, pokud to dožádaný soud požaduje, měl by dožadující soud zajistit náhradu nákladů vzniklých v souvislosti s použitím videokonference.</p>	<p>Dožadující soud zajistí úhradu honorářů zaplacených znalcům a tlumočnickům a opatření pro videokonferenci. Dožádaný soud se může vzdát celé této úhrady nebo její části.</p>
3. Opatření po videokonferenci	<p>1. Při žádostech o nepřímé dokazování (tj. podle článků 10, 11 a 12 nařízení) zašle dožádaný soud neprodleně dožadujícímu soudu dokumenty dokládající vyřízení žádosti a případně vrátí dokumenty, které obdržel od dožadujícího soudu. Tyto dokumenty doplňuje potvrzení o vyřízení žádosti za použití formuláře H v příloze nařízení o dokazování z roku 2001.</p> <p>2. Přímé dokazování: Po ukončení videokonference nejsou vyžadována žádná opatření, ledaže jsou uložena v podmínkách ústředního orgánu.</p>	<p>Justiční orgán dožádaného členského státu vypracuje protokol o výsledku výslechu s uvedením dne a místa konání výslechu, totožnosti vyslychané osoby, totožnosti a funkce všech ostatních osob dožádaného členského státu zúčastněných při výslechu, složených přísah a technických podmínek, za kterých se výslech konal. Tento dokument zašle příslušný orgán dožádaného členského státu příslušnému orgánu dožadujícího členského státu.</p>

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.